

videre ved dem, men kun udtale, at jeg fuldstund kan tiltrøde den Udtalelse, som den ærede Ordfører fremkom med, om at det vilde være godt, om man kunde komme til en Afgørelse af disse Spørgsmaal, og blive fri for den stadige Tilbagevenden paa Finansloven i denne Sikkelse. — Hvad angaar Vædringsforslaget under Nr. 37 om Forhøjelse af Lægehonoraret ved Straffeanstalterne, kan jeg der slutte mig til, hvad Mindretallets Ordfører (Scharling) fremhævede. Jeg tror, at det er en gavnlig Foranstaltning, og jeg tror, den har sin store Betydning. Det er ganske sandt, hvad den ærede Ordfører udtalte, at Lægen maa passe Anstalten omtrent paa samme Maade, som Huslægen passer et Hus, og ikke indskrænke sig til at komme hver anden Dag eller naar der er syge, der ligge paa Sygestuen; deres Tilstand kan kræve, at han bliver nødt til at komme hver Dag eller endog flere Gange daglig. Det maa jo erindres, at Lægetilshuset i en saadan Anstalt omfatter ikke blot ganske i Almindelighed at komme til syge, naar man kaldes, men tilige en uopfordret Jagttagelse af mange Personer, som ikke selv tro sig syge, eller i alt Fald ikke selv anmeldte sig som syge, og navnlig gælder det angaaende dette store Spørgsmaal om, hvorvidt Enkeltcellen maa antages at afficere de sjælelige Evner og fremkalde en abnorm Sindstilstand, Sindsygetilfælde, noget som Patienterne i Reglen selv slet ikke bemærke, eller i alt Fald slet ikke anerkende for at være Sindsyge. Jeg tror derfor, at et saadant forøget Lægetilshus vil staa i god Harmoni med den omhyggelige Behandling, man i det hele taget nu yder Janger, og i Særdeleshed dem, der ere hensatte i Enkeltcellerne, og naar der skal stilles disse store Fordringer til Lægen, maa det foreslaaede Væderlag anses for at være meget moderat. Det er, som den ærede Ordfører for Mindretallet bemærkede, ikke mere, end der ogsaa ydes paa Anstalter i Norge, der ikke ere belagte med saa mange, som her er Tale om. Jeg tror derfor, det vil være rigtigt og forstandigt at bevilge det omtalte Beløb. — Hvad Vædringsforslagene under Nr. 38—39 angaar, som hænge sammen, da maa jeg ligesom Mindretallets Ordfører beklage, at man ikke har villet bevilge disse Beløb. Det er jo egentlig ikke Indtægten for Udskrivningschefen selv, der er Tale om, i det mindste ikke direkte men Erstatning for Kontorholdsudgifter, og de forøgede Udgifter ved Kontoret; det er jo naturligen motiveret ved den betydelige Stigning af Forretningerne. Der er jo i alle Kreje en betyde-

lig Stigning af Forretninger, og særlig i denne, hvor der desuden er den Omstændighed, at Udskrivningschefens Sæde er i Aarhus, som er i Begreb med at udvilde sig til en stor By, og det gør, at der er betydelig mere at bestille, end der har været før. Det forekommer mig derfor, at al Villighed taler for at gaa ind paa denne Forøgelse ligesom man i Fjor ydede en noget tilsvarende Forøgelse til Udskrivningschefen for 5te Kres. — Hvad Vædringsforslaget under Nr. 40 angaar, som jo omhandler Tilskud til Udgivelse af en Dødsaarlags- og Sygelighedsstatistik, vil jeg dertil bemærke, at jeg antager, ligesom Mindretallets Ordfører, og maaste ogsaa Flertallets Ordfører, det tør jeg ikke bestride, at det er en vigtig Foranstaltning i og for sig, at man udgiver en Dødsaarlags- og Sygelighedsstatistik paa samme Maade og i samme Format som de øvrige statistiske Meddelelser, og at man ogsaa for disse Vedkommende indleder de samme Forbindelser med udenlandske statistiske Bureauer; og den samme gensidige Udveksling af Skrifter, som finder Sted med Hensyn til vore øvrige statistiske Meddelelser. Man siger, at man ikke anser det for betimeligt at give denne Bevilling nu paa Grund af, at der foreligger Lovforslag om at afløse det gamle Sundhedskollegium med en ny medicinal Overbestyrelse, et overordnet Sundhedsraad, som Lovforslaget kalder det; og man vil afvente, hvorledes det vil stille sig til det Spørgsmaal, som her foreligger. Jeg kan dertil kun svare, at det forekommer mig ikke, at der foreligger den allermindste Grund til at antage, at et overordnet Sundhedsraad skulde stille sig anderledes til dette Spørgsmaal end Sundhedskollegiet. De Betragtninger, som tale derfor, ere jo egentlig tilgængelige for hver Mand, og ikke noget, der behøves særlige videnskabelige Forudsætninger til at bedømme. Det angaar blot dette, at bringe denne Del af vort statistiske Apparat i Overensstemmelse, i Lighed med det øvrige statistiske Apparat. — Hvad angaar Vædringsforslaget under Nr. 41, da skal jeg ikke derimod gøre nogen Indvending; jeg skal villig indrømme, at flere af de Herrer, som sidde i Udvalget, maaste bedre end jeg kunne bedømme, hvad Heste koste. — Jeg kommer dernæst til Vædringsforslaget under Nr. 42 sammenholdt med Vædringsforslaget under Nr. 207. Der er vel det Forhold mellem disse 2 Vædringsforslag, formoder jeg, at det er egentlig ikke saa meget Vædringsforslaget under Nr. 42, som Udvalget har noget imod, thi enten man tænker sig Fartsøjet indrettet paa den ene